

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie ze skargi M. Z. i Z. Z.

o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 6 lutego 2014 r., sygn. akt I ACa (...)

wydanym w sprawie z powództwa M. Z. i Z. Z.

przeciwko "A." Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o ochronę dóbr osobistych,

oraz z powództwa wzajemnego "A." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w W.

przeciwko M. Z. i Z. Z.

o ochronę dóbr osobistych,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 grudnia 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanych wzajemnych

M. Z. i Z. Z.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 9 listopada 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

**2) zasądza od M. Z. i Z. Z. na rzecz "A." Spółki z ograniczoną
odpowiedzialnością w W. kwoty po 540 (pięćset czterdzieści)
złotych od każdego z nich tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest środkiem zaskarżenia o charakterze nadzwyczajnym. Ma przede wszystkim na celu - w interesie publicznym - ujednolicenie orzecznictwa sądów powszechnych, rozstrzyganie sporów precedensowych oraz o istotnym znaczeniu dla rozwoju prawa i judykatury sądowej. W związku z tym jednym z koniecznych elementów skargi kasacyjnej jest wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz jego uzasadnienie, w którym skarżący powinien wskazać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. i związku z tym istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy. Określone w art. 3984 § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący w odrębnym wywodzie wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 3984 § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia.

Powodowie - pozwani wzajemnie M. Z. oraz Z. Z. wnieśli skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 9 listopada 2015 r. oddającego skargę o wznowienie postępowania zakończonym prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 6 lutego 2014 r., sygn. akt I ACa (...) wydanym w sprawie z powództwa M. Z. i Z. Z. przeciwko „A.” spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. o ochronę dóbr osobistych oraz powództwa wzajemnego tej spółki przeciwko M. Z. oraz Z. Z. o ochronę dóbr osobistych. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został przez nich oparty na przesłance przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Skarżący podniósł, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona ze względu na wagę uchybień, jakich dopuścił się Sąd wydając zaskarżony wyrok w zakresie wykładni art. 23, 24 § 1 w zw. z art. 43 k.c.

oraz art. 3 ust. 1 w zw. z art. 18 ust. 1 i 3 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie Sądu Najwyższego stanowiskiem, jeżeli skarżący powołuje się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej jako przesłankę wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, skarżący powinien w oddzielnym wywodzie prawnym wykazać, że w sprawie doszło do kwalifikowanego, tj. oczywistego naruszenia prawa, widocznego od razu, bez potrzeby głębszej analizy oraz, że w wyniku takiego naruszenia prawa zapadł w Sądzie drugiej instancji wyrok oczywiście wadliwy (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z 5 października 2007 r., III CSK 216/07, nie publ.; z dnia 20 czerwca 2007 r., II CSK 184/07, nie publ.; z dnia 26 czerwca 2012 r., III CSK 121/12, nie publ.; z dnia 4 grudnia 2012 r., I CSK 302/12, nie publ.; z dnia 11 marca 2014 r., III SK 65/11, nie publ.).

Skarga kasacyjna powodów - pozwanych wzajemnie nie spełnia tych wymagań. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania opiera się na własnych twierdzeniach skarżących, z pominięciem ustaleń poczynionych przez Sąd Apelacyjny, że skarżący rozpowszechniali, wskazane w uzasadnieniu, informacje naruszające dobra osobiste powódki wzajemnej wykraczające poza nierespektowanie tytułu wykonawczego wydanego w sprawie I Ca [...]. W związku z tym niezbędne jest też zwrócenie uwagi, że zgodnie z art. 398¹³ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy związany jest w postępowaniu kasacyjnym ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia. Ponieważ podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów i oceny dowodów (art. 398³ § 3 k.p.c.), tym bardziej zarzuty odbiegające od tych ustaleń nie mogą dowodzić oczywistej zasadności tej skargi.

Konkludując trzeba stwierdzić, że w sprawie nie zachodzi wskazana przez skarżącego przesłanka opisane w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. ani brana pod rozważę z urzędu nieważność postępowania. Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 w zw. z art. 391 § 1, 398²¹ k.p.c., § 8 ust. pkt 2, 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U.2015.1800).

jw